

han tænkte paa — vilde altid være mægtig nok til at støtte den svage og støtte Ret og Retfærdighed overalt paa vor Klode.“ Det er netop det, jeg ogsaa tror; men derfor vil jeg ogsaa, at vi skulle gøre det muligt for denne Nation at komme os til Hjælp, hvis virkelig vor Selvstændighed skulde blive truet. Vi maa jo dog lære lidt af Historien, og har den lært os noget, er det det, at den Gang Danmark maaske for eneste Gang i de sidste Aarhundreder har været udsat for at miste sin Selvstændighed, blev denne bevaret, fordi vi forsvarede København, og fordi en Flaade fra Holland, som den Gang herskede paa Søen, kom os til Hjælp. I øvrigt giver jeg ikke meget for, at det ærede Medlem siger, at han ogsaa vil være med til at forøge Forsvarsudgifterne, naar det kun er for, at Højre og Forsvarsvennerne skulle kunne faa en Vej til at komme udenom Fæstningen, thi dertil vil jeg ærlig talt sige, at det Forsvarsprogram er heller ikke noget af det, hvorpaa man bygger den Villie, som jeg tror ogsaa det ærede Medlem har til at hævde vor Selvstændighed. Jeg skal hermed forlade dette Emne. (*Blahme:* Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning).

Jeg skal nu forlade det ærede Medlem, saa at han kan faa Ro til at tænke over, hvad han vil svare, idet jeg saa endnu gerne vil gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen). Det ærede Medlem klagede over, at Statsbanerne vare saa tilbøjelige til at drive Københavneri. Jeg vil i den Anledning gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Statsbanerne handle jo ganske rigtigt og fornuftigt, naar de tage et betydeligt Hensyn til Driften paa København, thi det ærede Medlem maa jo dog være vidende om — jeg har i alt Fald før hendedt Opmærksomheden derpaa —, at for Banernes Budget spiller København og Trafikken derpaa en ganske overordentlig Rolle. Det ærede Medlem kan tage Indtægten af Billetsalget fra samtlige østjydske Statsbanestationer lige fra Frederikshavn til Vamdrup, derunder Udlands-Trafikken over Vamdrup, han vil dog være et ret godt Stykke fra at komme op paa den Indtægt, som alene de københavnske Stationer bringe. Det ærede Medlem og andre have i det hele klaget over, at man tog for meget Hensyn til de sjællandske Baner. Men vil han undersøge, hvilken Betydning disse have, saa vil han finde, at naar man tager Indtægten af Billetsalget paa samtlige Statsbanestationer udenfor Sjælland,

altsaa Jylland, Fyn og Falster, kort sagt dem alle, og sammenligner den med Indtægten for Statsbanestationerne paa Sjælland, vil den sidste dog vise sig at være 10—11 pCt. større end for alle de andre. Dertil kommer, at over disse Baner have vi fortrinsvis den internationale Trafik, som jo har stor Betydning for os i mangfoldige Retninger. Ved Siden deraf har denne Trafik den store Fordel, at hvad vi faa ud af den, det faa vi ud af fremmede Lommer. Naar Statsbanerne ellers tjene godt paa Trafikken, forudsætter det jo, at Pengene gaa fra en dansk Lomme over til en anden dansk Lomme, hvad vi derimod faa ud af den internationale Trafik, faa vi fra fremmede Lommer; derfor betaler det sig ogsaa at lade tilstrækkelig hyppige, hurtige og tilfredsstillende udrustede Tog passere over disse Baner.

Den ærede Trafikminister har jo overfor Beskyldningen for, at man med Materiellet forfordelte Jylland og Fyn, givet ganske fyldige Oplysninger, og sammenholder man dem med den Betydning, Bandedriften i de forskellige Landsdele har i finansiell Henseende, er det ganske sikkert, at der er slet ikke Tale om Forfordeling. Ærede Medlemmer behøve i øvrigt blot at gøre nogle Ture med det, man kan kalde de sekundære Tog paa Sjælland, for at faa rystet godt ind i deres Bevidsthed, at der ogsaa er gammelt Materiel paa Sjælland. Jeg vil ogsaa her henlede Opmærksomheden paa, at det er jo kun her ved København, at man har de Toetages-Vogne, hvor en Mand neppe kan staa oprejst, og hvor man, naar man skal op i den øverste Etage, maa op ad noget, der næsten kan kaldes en Hønsstige. Det er økonomisk fornuftigt her at anvende disse Vogne, derfor er man gaaet til det, og jeg har aldrig hørt nogen Københavner klage derover. Nej, der er sikkert ikke Tale om nogen Forfordeling paa dette Omraade. Det ærede Medlem vil jo saa endvidere have bemærket, at naar der har været Tale om Stationsanlæg og lignende ovre i Jylland, enten det nu har været i Aalborg eller Aarhus eller Vejle eller Esbjerg, have de københavnske Repræsentanter lige saa varmt anbefalet dem som endogsaa Esbjergs Repræsentant — og det siger dog i det foreliggende Tilfælde ikke saa lidt; og Statsbanerne have interesseret sig lige saa meget for disse som for københavnske Anlæg. Men, det, det ærede Medlem forleden krævede, og som Statsbanerne have sat sig imod: det var at etablere i Nørresundby en Rebroussements-Station, det man kalder